

gevestigd te Madrid (Spanje), vertegenwoordigd door José Luis Baró Fuentes, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- artikel 1 van de beschikking van 11 december 2002 nietig te verklaren, voorzover daarin wordt verklaard dat Spanje aan Sniace S.A. staatssteun ten bedrage van 7 388 258 euro heeft verstrekt;
- subsidiair, artikel 1 van de beschikking van 11 december 2002 te handhaven, voorzover daarin wordt verklaard dat de steunmaatregel verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt;
- verweerster te verwijzen in alle kosten.

#### *Middelen en voornaamste argumenten*

Verzoekster in de onderhavige procedure komt op tegen de kwalificatie als steunmaatregel van de staat of in welke vorm met staatsmiddelen bekostigd van een met de Caja Cantabria gesloten overeenkomst inzake een participatielening ten bedrage van 12 020 242 euro tezamen met een liquiditeitsovereenkomst, waarbij werd voorzien in de mogelijkheid de uit de lening voortvloeiende schuldvorderingen in aandelen om te zetten.

Tot staving van haar conclusies voert verzoekster de volgende middelen en voornaamste argumenten aan:

- 1) Onjuiste uitlegging van het begrip „Steunmaatregelen van de staat of in welke vorm met staatsmiddelen bekostigd van artikel 87, lid 1, EG”. In de eerste plaats komt verzoekster er tegen op dat de Commissie in haar eindbeschikking heeft verklaard dat de door de Caja Cantabria ter beschikking gestelde middelen om de participatielening aan Sniace te financieren, „staatsmiddelen” waren. In dit verband wordt erop gewezen dat Caja Cantabria een kredietinstelling is, die de rechtsvorm van een particuliere onderneming heeft en als zodanig onder het privaatrecht valt. Haar middelen zijn geen staatsmiddelen maar particuliere middelen afkomstig van particulieren en ondernemingen. In het onderhavige geval trad Caja Cantabria op als een particulier investeerder die zijn kapitaal naargelang de rentabiliteit voor een meer of minder korte termijn belegt. In de tweede plaats wordt gesteld dat het besluit om Sniace te financieren een strikt commercieel karakter had, daar het aan de hand van criteria van de rentabiliteit van de transactie was genomen, zonder dat de autoriteiten in de technische of commerciële beslissing tot toekenning van de lening tussenbeide waren gekomen.
- 2) Kennelijke beoordelingsfout bij de toepassing van het beginsel van particulier investeerder in een markteconomie. Volgens verzoekster leiden de uitvoerige analyse van de leningsvoorwaarden en de vergelijking van de door

Caja Cantabria aangeboden voorwaarden met de door twee andere particuliere kredietinstellingen ontvangen offertes alsmede de vergelijking daarvan met de richtsnoeren die de Commissie in haar mededeling van 13 november 1993 heeft vastgesteld, tot de conclusie dat de participatielening tegen marktvoorwaarden is verstrekt.

- 3) Schending van de beginselen van gewettigd vertrouwen en evenredigheid. In dit verband wordt in de eerste plaats gesteld dat zowel de rechtmatigheid van de algemene regeling in Spanje met betrekking tot de verstrekking van participatieleningen aan ondernemingen in herstructurering, als de vervulling van de door de directeur Staatssteun verlangde formele voorwaarden (overlegging van de akte waaruit blijkt dat de lening tegen marktvoorwaarden is verstrekt), alsook de door hem gegeven waarborgen om het dossier ad acta te leggen, bij verzoekster een gewettigd vertrouwen hadden gewekt dat de administratieve procedure of met het seponeren van de zaak zonder onderzoeksprocedure, danwel met een beschikking dat de lening niet als staatssteun kon worden aangemerkt, zou eindigen. In de tweede plaats concludeert verzoekster dat de duur van de onderzoeksprocedure (meer dan 58 maanden) en de middelen die de Commissie heeft gestoken in het onderzoek van een handelstransactie die technisch geenszins ingewikkeld is, de grenzen hebben overschreden van wat gewoonlijk bij dergelijke transacties passend en noodzakelijk is.
- 4) Ten slotte stelt verzoekster schending van haar rechten van verweer, en met name van het door artikel 287 EG beschermde beroepsgeheim, voorzover de Commissie het antwoord van de Spaanse autoriteiten op haar eerste verzoek om informatie (met inbegrip van verzoeksters opmerkingen) heeft toegezonden aan de advocaten van de onderneming, wier klacht tot de inleiding van de onderzoeksprocedure heeft geleid.

**Beroep, op 28 april 2003 ingesteld door Nadine Schmit tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**

**(Zaak T-144/03)**

(2003/C 171/57)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 28 april 2003 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Nadine Schmit, wonende te Ispra (Italië), vertegenwoordigd door P.-P. Van Gehuchten en P. Jadoul, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het uitdrukkelijk besluit van de Commissie van 11 juli 2002 BSS01 MS CDL/GS/MSG D (02) N° 6779 tot afwijzing van haar verzoek op grond van artikel 90, lid 1, van het Statuut n D/256/02;
- voor zoveel als nodig, nietig te verklaren de weigering tot inschrijving van haar nieuwe administratieve klacht;
- de Commissie in alle kosten te verwijzen.

#### *Middelen en voornaamste argumenten*

Verzoekster is ambtenaar van verweerster. Haar beroep betreft de afwijzing van een verzoek om bepaalde stukken bij haar persoonsdossier te voegen en van een verzoek om mededeling van vermeende lasterlijke geschriften betreffende haar. Ter ondersteuning van haar beroep stelt zij dat inbreuk is gemaakt op de bescherming van gelijke waardige arbeidsomstandigheden voor vrouwen en mannen, die is bevestigd door artikel 31 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, nu verweerster niet de nodige maatregelen heeft getroffen om haar te beschermen tegen de vermeende lasterdaden van andere ambtenaren van verweerster, die volgens haar neerkomen op psychoterreur jegens haar. Voorts is inbreuk gemaakt op de artikelen 25, 26 en 45 van het Statuut, de motiveringsplicht en de rechten van de verdediging.

**Beroep, op 15 april 2003 ingesteld door Asociación de Empresarios de Estaciones de Servicio de la Comunidad Autónoma de Madrid en Federación Catalana de Estaciones de Servicio tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**

**(Zaak T-146/03)**

(2003/C 171/58)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 15 april 2003 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Asociación de Empresarios de Estaciones de Servicio de la Comunidad Autónoma de Madrid en Federación Catalana de Estaciones de Servicio, respectievelijk gevestigd te Madrid en Barcelona, vertegenwoordigd door D. R. Ortega Bueno, advocaat.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie van 11 december 2002 nietig te verklaren, voorzover hierin de steunmaatregelen voor landbouwcoöperaties, vervat in Real Decreto-Ley 10/2000 van 6 oktober houdende dringende maatregelen tot ondersteuning van de landbouw, de visserij en het vervoer, waardoor enkel deze coöperaties krachtens een gunstige belastingregeling onbeperkt brandstof kunnen verkopen aan niet-leden, niet worden beschouwd als steunmaatregelen van de staat in de zin van artikel 87, lid 1, EG;
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

#### *Middelen en voornaamste argumenten*

Verzoeksters in deze zaak, dezelfde verenigingen als die welke het beroep in zaak T-95/03 hebben ingesteld, namelijk Asociación de Empresarios de Estaciones de Servicio de la Comunidad Autónoma de Madrid en Federación Catalana de Estaciones de Servicio <sup>(1)</sup>, komen op tegen de weigering van de Commissie om als staatssteun aan te merken, de in Real Decreto-Ley 10/2000 vervatte maatregelen waardoor het enkel de landbouwcoöperaties en niet de overige coöperaties die eveneens bijzondere bescherming genieten, is toegestaan zonder enige beperking gasolie B te verkopen aan niet-leden, zonder dat hun de fiscale voordelen wordt ontnomen die aan de bijzonder beschermde coöperaties zijn verleend. Volgens de bestreden beschikking vormen de litigieuze maatregelen geen staatssteun voorzover zij worden gerechtvaardigd door de aard door de aard en de opzet van het belastingstelsel.

Tot staving van hun eisen voeren verzoeksters aan dat verweerster op verschillende punten een onjuiste beoordeling heeft gemaakt en blijkt heeft gegeven van onjuiste rechtsopvattingen:

- door de Spaanse regering te ontlasten van de op haar rustende verplichting om de betrokken maatregelen te rechtvaardigen door de aard van het belastingstelsel. In feite wordt in de bestreden beschikking geen melding gemaakt van de door de regering aangevoerde argumenten (de noodzaak om voort te gaan met de vrijmaking van de brandstofsector als structurele maatregel tegenover de stijging van de prijzen van de ruwe olie en de ontwaarding van de euro ten opzichte van de dollar);
- door aan te nemen dat Real Decreto-Ley 10/2000 overeenstemt met de aard van het belastingstelsel en deze overeenstemming af te leiden uit een onderzoek van de op de coöperaties toepasselijke belastingregeling dat als onvolledig onvolledig en onjuist kan worden aangemerkt;
- door niet te oordelen dat de litigieuze maatregelen staatssteun vormen.